

האלף היא כתב. נעים יונה, עולה מעיראק, תלה כרוז גדולה של "אלף" על קיר צריפוננו, אך הוא הביע נכונות לוויכוח מחודש בשאלה לאיזה אות לתת מקום על הקיר שלו.

ע החדש
ית קולות.
"רשימת
שם ה'
יוק נמרץ,
"מפ'
חדות העי'
מה בכח'
סליחה עם
תו צירוף
הראשונה.
זה תפקיד
להשתמש
של כל
את הכל
היה להת'
ממש כמו
תר, הייתי
או לפחות
ת התנועה
ברית, וגם
מה אוטו'
לתי עדיין,
ג ובהכרה
לכבוש את
האמת וה'

לא, לא, לא! לא תמיד היינו אורחים רצויים. זלחות רבות הוסחו בפנינו עליידי אנשים השונאים שיטרידו אותם ממנוחתם. הם עייפים כבר מהתעמולה ומרעש הבחירות.

יושבי קרנות. המבריס את זמנם בכסלה על ספסלי שדרות, היו תמיד פוליטיקאים מובהקים. ה"פרלמנט" של שדרות רוטשילד קיים עשרות שנים, בו לובנו כל בעיות העולם והארץ. וזכנן זה הכיר אישית את שמעון אבינועם, מנהיג רשימה "ג."

כמה? זאת היתה השאלה היחידה שרביט מאנשי המעברה ביקשו לה תשובה מפי התעמלנים שבאן אליהם.

"עוד כרוז" תושב זקן של כרם התימנים מחכה בקוצר רוח לחוס מלחמת הבחירות: הוא הביע את השתוממותו הגדולה על קיומם של כל כך הרבה רשימות, במלים אלה: "למה לנו כל כך הרבה מפלגות? מספיק מפא"י וחרות ו'".

תחי המפלגה הצעירה. יעקב רוזנטל התלבט במשך כל הזמן בשאלת המפלגות, לא החליט עדיין בעד מי עליו להצביע. הוא הביע שמחתו לקומה של מפלגה צעירה.

כבר החליט, אולם הוא התעניין בכל זאת ברשימתנו.

"ג? לעולם לא שמעתי על רשימה זאת", אמר. "המפלגות צצות עכשיו כמו פטריות אחרי הגשם. מי עימד בראשם?"

"שמעון אבינועם, הרב שמעון אבר נועם, רב רפורמיסטי, עולה מאמריקה."

החנווני התבונן בכרוז בהתעניינות יתירה. בייחוד בסעיף 4, הדרוש כביד למסורת ישראל והמתנגד לכפייה דתית או אנטי דתית. הוא ביקש להשאיר לו כרוז אחד או שנים, וגם את הפתקים. הוא יחשוב.

הנחנו לו לחשוב. בשדרות קרן קיימת נייגשנו לאשה צעירה, שישה וקראה ליד העגלה בה שיחק ילדה. השיחה היתה קצרה וקולעת.

"גברתי, היינו רוצים לשוחח אתך על...".
"לא, תודה. אני מצביעה כבר הרבה שנים, ולא אשנה את דעתי."
"אבל..."

"חברים, חבל על זמנכם."
השארנו לה כרוז אחד (מה זה יכול להיוק?) והוא הועבר מיד לידיו המש' תעממית של הילד.

אסיפת בחירות: הצבע י"ג
כרם התימנים נאמתי את הנאום הפוליטי הגדול הראשון שלי. ערימת אשפה שימשה לי במה טבעית, ותרסר סקרנים — קהל.

"גבירתי ורבותי, הרמתי את קולי כש אני מתחיל להבין את הרגש המתוק המתי גנב ללבו של אדם כאשר הוא מדבר באוזני העם. רק רשימתנו תדאג בכנית לחיסול הקיפוח והאפלייה. אנחנו לא נוטעים בקרייז לרים, ואין לנו כסף לחלק לכם מתנות. אבל, אנחנו נטאטא את כל האשפה...".

ילד אחד זרק בי עגבניה רקובה. בשבועות האחרונים, זה נהפך אצלו להרגל בריא. לא נסוגותי.

"רק הד"ר שמעון אבינועם, נציג העדה התימנית שבא לפני זמן קצר מהשתלמות בארצות הברית, יוכל לפעול למען... בוז (המשך בעמוד 18)

עם נודד
עצם הצעד לת. "האם מצביע?" ריאליבכשר. ה היה כי

ת
ת.
ית
על
מי
ת.

אל
או
גם
ע.